

HOE OUDER, HOE GEKKER!

Tragikomedie in drie bedrijven

door

MAURICE HINZEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOE OUDER, HOE GEKKER!** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MAURICE HINZEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

© 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

De weduwe, Greta Smeets - Een chique maar kribbige dame die al jaren alleen is en een van de eerste bewoonsters van het bejaardenhuis was. Zij staat altijd klaar om iedereen haar mening te geven maar kan er slecht tegen als het andersom gebeurt.

De eeuwige maagd, mevrouw Trees Vesper - Nooit tijd gehad voor een man omdat haar hele leven in het teken van God stond, terwijl zij zelf nooit non is geweest. Af en toe meent zij dat zij God hoort praten.

De oude schooljuf, Bea Janssen - Heel correct en heel direct. Zij probeert nog steeds iedereen les te geven en mensen zaken te leren. De juf heeft persoonlijk meer met dames dan met heren maar probeert dat nog steeds te verbergen.

De gepensioneerde verpleegster, Karolijn van de Wetering - Heeft jarenlang in het plaatselijk ziekenhuis gewerkt en denkt nog steeds alles over verpleging te weten waardoor zij vaak meer stoort dan helpt. Zij heeft enkele problemen met haar gehoor waardoor zij soms iets niet hoort en de volgende keer niet luistert.

De verlegen dame, Tiny Herten - Zij heeft zoveel in haar leven meegemaakt dat zij nauwelijks nog communiceert maar als zij iets zegt, dan is dat altijd in de vorm van een spreekwoord of gezegde.

De levensgenieter, Wilhelmus de Wit (zeg maar "Willem") - Overall geweest, alles gedaan, kattenkwaad uitgehaald en genoten. Nu wordt het tijd om af te bouwen. Maar als enige haan in het hoenderhok wordt dat een lastige zaak.

De manager van "Mettertijd", Max de Liège - Heeft jarenlang als cipier in de gevangenis gewerkt en probeert dat vandaag de dag ook nog te doen. Maar dat blijkt niet altijd en bij iedereen te werken.

Voor alle bewoners in het bejaardenhuis is Stefanie Ploum het verzorgend personeel - Is volledig moegestreden en zal een burn-out sneller bereiken dan haar pensioen maar blijft

proberen nog steeds voor alles en iedereen om alles geregeld te krijgen.

Cameo optreden van een extra dame als de zojuist gestorven mevrouw Donders

DECOR:

Staat bij het begin van het stuk.

EERSTE BEDRIJF

(wij beginnen in de woonkamer van de derde etage van 't bejaardenhuis "Mettertijd". De woonkamer ligt centraal tussen de zes kamers van de bewoners en ziet er gezellig uit. In de achtergrond staat op een kastje een oude radio waarop evergreens te horen zijn. Hier en daar staat een tafel met enkele spellen erop en wat stoelen eromheen. In een hoek staat een kapstok waaraan een oude, lange regenjas hangt. Aan de muur hangt een kalender met grote letters, zodat deze goed door de bewoners te lezen is. De datum is zaterdag 30 maart. De dames van de derde etage komen een voor een uit hun kamers)

TREES: *(kijkt om zich heen en ruikt)* Wat ruik ik toch? *(kijkt even naar boven en dan de zaal in)* Mijn God, ruikt U dat ook?

KAROLIJN: *(komt uit haar kamer en slaat haar hand voor haar neus)*
Zeg Trees, heb jij de spuitjes laten aanbranden? Mijn hemel, wat een lúcht!

TREES: Karolijn! Ik? Spruitjes aanbranden? Hoe dan? Ik heb een bed in mijn kamer, geen gasfornuis!

BEA: *(komt ook naar buiten en kijkt vies)* Wie van jullie twee heeft de sluitspier defect? Ik heb een compleet waas voor de ogen!

TINY: *(komt met dichtgeknepen neus naar buiten toe)* Hier stinkt iemand een uur in de wind!

GRETA: *(heeft een stola voor haar gezicht)* Wie is hier van plan geweest om ons het ademen te verbieden? Nou? Ik probeer mijn diva-dutje te doen maar deze geur snijdt mijn zuurstof de pas af!

BEA: Greta, ik durf 't bijna niet te zeggen...

TREES: *(grijnst)* ...maar dat doet ze toch!

BEA: *(kijkt vies naar Trees)* Euh ...ja... maar ik doe 't toch. Als jij denkt dat je van slapen mooier wordt, dan gaat dat diva-dutje je ook niet helpen.

GRETA: *(kijkt beledigd)* Jij zou willen dat je er zó uitzag als ik.

BEA: Ach meid, daar heb ik zelf al veel te lang voor geslapen.

TREES: Slapen of niet slapen. Hier stinkt iets en ik wil graag weten wat dat is!

(Stefanie en Max komen met de baar uit de kamer van mevrouw Donders gereden en proberen daarbij niks te raken. Max loopt aan de voorkant van de baar en Stefanie aan de achterkant. De overige dames zijn in een keer stil en kijken geschrokken naar de baar met mevrouw Donders)

MAX: Naar links!

STEFANIE: Ja, meneer De Liège.

MAX: Naar rechts!

STEFANIE: Ja, meneer De Liège.

MAX: Stefanie, kijk uit waar je rijdt. Daar staan tafels!

STEFANIE: Ja, meneer De Liège.

MAX: En die stoelen! Kijk uit met die stoelen!

STEFANIE: Ja, meneer De Liège ...

MAX: Wij gaan naar de uitgang Stefanie, dat is links achter.

STEFANIE: Dat weet ik, meneer De Liège....

MAX: Waarom trekt de baar dan altijd naar rechts?

STEFANIE: Omdat u die altijd weer naar rechts duwt, meneer De Liège.

MAX: Dat zal ik wel moeten omdat ik constant dat naar links rijden van jou moet compenseren.

STEFANIE: 't Ligt ook altijd aan mij, meneer De Liège.

MAX: Aan mij ligt het zeker niet! Ik hoop dat je buiten op de weg niet rijdt zoals hier.

STEFANIE: Ik heb niet eens een rijbewijs, meneer De Liège.

MAX: God zij dank!

STEFANIE: Ja meneer De Liège. *(kijkt naar boven)* Dank U, God!.

(Max en Stefanie rijden de baar naar buiten en de dames lopen naar de woonkamer in. Ze staan bij elkaar, kijken naar de vertrekkende baar en troosten zich onderling. Trees slaat een kruis en alleen Tiny blijft afzijdig van de groep staan)

BEA: *(verdrietig)* Ach jee...Daar gaat ze.

GRETA: *(zucht diep)* Ja, daar gaat ze. *(wacht even)* En met wie moet ik dan nu kaarten?

BEA: Greta! Dit is nu wel heel erg ongepast!

GRETA: Ja maar als 't toch waar is.

TREES: Dan nog niet. Die arme Marianne. Maar nu heeft ze eindelijk haar rust en is ze naar huis.

KAROLIJN: Ruis? Ruis? Trees, wat heeft dat nu met ruis te maken?

TREES: HUIS! Karolijn, huis! Dat zij naar huis is.

KAROLIJN: Naar huis? Geloof je 't zelf? Zoals zij hier met haar naar buiten reden, mag ze blij zijn als ze de voordeur haalt.

TINY: *(knijpt de handen bij elkaar en houdt ze zo)* Zij heeft haar poepertje dichtgeknepen.

GRETA: Tiny! Doe niet zo ordinair! Zoiets zegt men niet, dit wil ik niet gehoord hebben.

TREES: Ja Tiny, dat vindt God zeker niet goed.

TINY: *(van de handen bij elkaar knijpen bidt zij nu en kijkt naar boven)* Zij mag voor Gods rechterstoel verschijnen.

(Trees pakt Tiny bij de arm en zij gaan terug naar hun kamers)

GRETA: Dat klinkt al anders. Misschien zelfs nog te goed voor Marianne Donders maar over de doden niets dan goeds.

BEA: Voor haar is 't wel beter zo, nietwaar Greta? Ik bedoel, wat had zij dan nog? Helemaal niks, alleen ons vijven. Haar wereld werd alleen maar kleiner en dan te bedenken dan de wereld zelf 510 miljoen km² is.

GRETA: Bea, dan stellen die 12m² van haar kamer ook niks meer voor. Maar waar ik nu benieuwd naar ben, is wie nu die kamer van haar gaat krijgen. Oh, ik hoop toch zo dat het iemand van stand is zodat ik eindelijk eens op niveau kan converseren.

KAROLIJN: Adverteren? Wat zou je in Godsnaam willen adverteren?

GRETA: CONVERSEREN, KAROLIJN! CONVERSEREN! Misschien zou het helpen om je batterijen eens te verversen. Dan gaat er een nieuwe wereld voor je open.

KAROLIJN: Je hoeft niet zo te schreeuwen, ik ben niet doof!

GRETA: Nee, je bent niet doof, jij hebt een selectief gehoor.

KAROLIJN: Zo lang als jij denkt dat je kunt zeggen wat jij wil, kan ik horen wat ik wil.

BEA: Kinders, kinders, gedraag jullie! Schei daarmee uit, ga aan jullie

tafeltjes zitten en begin met kleuren!

GRETA: Juf Bea, wij zijn niet meer op school.

BEA: Dat klopt maar zo gedragen jullie zich wel. Hou daarmee op en ga zitten!

(Greta, Karolijn en Bea gaan zitten)

KAROLIJN: Bea, 't is al goed. *(zucht)* Wat een gedoe hè. De laatste tijd vallen ze links en rechts om, maar dat is bijna altijd als het op de feestdagen aan gaat.

BEA: Ja dat klopt en dat hebben ze uitgezocht hoe dat komt. Dat komt allemaal door stress. Stress over het koken, over de cadeaus en tijdens die dagen hebben veel mensen uit de zorg ook vakantie. Tja, en dan gebeurt dat.

GRETA: Dames, dames, welke feestdagen? 't Is maart. Maar wat kerstmis betreft, kan ik jullie vertellen dat dat in mijn metier niet voorkwam. Ons soort mensen heeft nooit last van stress gehad. Er werd voor ons gekookt, cadeaus kochten wij gewoon voor onszelf en als het op zorg aankwam, hadden wij een butler.

KAROLIJN: Ach Greta, jouw soort mensen had dan ook geen vrienden om samen mee te vieren.

BEA: Karolijn!

KAROLIJN: Wat? Dat is toch zo! Maar weet je wat het is, ik denk liever na over degenen die er wél zijn in plaats van degenen die wegblijven.

GRETA: Daar heeft Marianne nu geen last meer van.

BEA: Dat klopt dan ook weer.

(Stefanie komt naar binnen met een kar met koffie, thee en een paar kopjes. Zij heeft het druk en kijkt nerveus om zich heen)

STEFANIE: *(praat snel)* Hallo dames. Hoe gaat het met jullie? Met mij is het knudde, maar ja, wie interesseert dat, nietwaar. Waren jullie niet geschrokken vanmorgen? Ik wel. Hier is de koffie en de thee. Schudden jullie deze zelf in? Ja toch. Kan ik anders nog iets voor jullie doen? Ik hoop van niet. Gelukkig, dan kan ik doorgaan.

GRETA: Stefanie, nu doe asjeblieft eens rustig aan.

STEFANIE: Dat gaat niet lukken mevrouw Smeets, ik zou willen dat ik het langzaam aan zou kunnen doen maar dat gaat niet. Ik moet op de twee nog een luier verschonen en op de vier nog een spuit

zetten of was dat nu andersom? Bij 't activiteiten-centrum heeft iemand zijn gebit in de sneldrogende gips geduwd, drie woonkamers krijgen nog thee en koffie van mij en ik moet de kamer van mevrouw Donders nog leeghalen want haar familie doet het niet..... Voor de rest loopt alles prima.

BEA: Ik durf 't bijna niet te zeggen maar ik zeg 't toch. Stefanie, dat moet je ook niet allemaal alleen doen.

KAROLIJN: *(lacht en geeft Stefanie een schouderklopje)* Ja Stefanie, jij bent werkelijk tóp!

(Stefanie kijkt Karolijn ongelovig aan en draait terug naar Bea)

STEFANIE: Wie dan, mevrouw Janssen, wie? Er is niemand anders hier. Ze hebben iedereen wegbezuinigd. Dat mag u mij geloven, mijn benen worden elke week korter omdat ik mij hier de hele dag kapot ren.

GRETA: Eerlijk waar Stefanie, ik vind 't geweldig wat je hier allemaal doet maar als je misschien een beetje verder had doorgeleerd, dan was je manager geweest en had je niet zo hoeven te rennen. Dan had je anderen voor je kunnen laten rennen, ach, dat is zo fijn.

STEFANIE: Mijn beste mevrouw Smeets, dan had ik u toch nooit meer kunnen verzorgen. Dat krijg ik gewoonweg niet over mijn hart. Dan zou iemand anders u twee keer per week de kont moeten wassen en dat gaat zeker niet gebeuren. Uw kont is van mij!

GRETA: Stefanie! Zoiets zegt men niet in gezelschap! Wie mij aan mijn achterwerk gaat, daar heeft niemand iets mee te maken!

STEFANIE: Ja ja, totdat de reuma weer de kop op steekt en u blij bent dat ik geen manager ben maar degene met een schoon washandje en een nieuwe luier. Maar goed, ik ga verder met mijn koffie en thee en kom later wel weer terug voor de kamer van mevrouw Donders.

(Stefanie pakt haar kar en gaat af. Greta moppert en gaat naar haar kamer)

KAROLIJN: Fijn mens, Stefanie. Je hoeft 't maar te denken of zij heeft het al geregeld. Mooi wat zij allemaal voor ons doet.

BEA: Karolijn! Heb jij eigenlijk wel gehoord wat ze zei?

KAROLIJN: Jazeker heb ik dat!

BEA: Die meid is bezig met de laatste loodjes! Dat duurt niet meer lang of zij is rijp voor het gesticht.

KAROLIJN: Ja, zij heeft een lief gezicht. Maar ik ben bang dat zij met de laatste loodjes bezig is.

BEA: Dat is wat ik zei!

KAROLIJN: Zie je nu wel dat ik geluisterd heb.

BEA: Karolijn, schei uit. Je bent zo doof als een kwartel, je moet je oren laten nakijken, het wordt tijd.

KAROLIJN: *(kijkt op haar horloge)* Mijn horloge doet het prima.

BEA: Je horloge is misschien wel bij de tijd maar jij niet. Alsjeblieft, doe jezelf én ons een plezier en laat je oren controleren, ja?

KAROLIJN: Ik heb laatst nog met hem gebeld en hij zou mij terugbellen. Maar ja, ik heb niks meer van hem gehoord!

BEA: Hoezo? Heb je eigenlijk wel het geluid van je mobieltje aan staan?

KAROLIJN: Waarom zou ik dat doen? Dat hoor ik toch niet.

BEA: Geen erger doven dan die niet horen willen! Je wilt er natuurlijk weer onderuit komen. Maar dat zal in mijn klas niet gebeuren. Kom, dan gaan we samen een afspraak voor je regelen. Die oren van jou zullen wij eens goed gaan wassen!

(Karolijn en Bea gaan af. Tegelijkertijd komen Max en Stefanie op. Stefanie heeft poetsspullen en een stofzuiger bij zich. Max zet de radio uit)

MAX: Zo Stefanie, 't wordt tijd dat wij de kamer van mevrouw Donders helemaal leeg maken en een flinke poetsbeurt geven.

STEFANIE: Zei u nou "wij"?

MAX: Wat de meubels betreft, kunnen wij de gemeente bellen, die halen dat op.

STEFANIE: Wij samen?

MAX: Schrijf dat nu maar op Stefanie, anders vergeet je dat nog. Wat de kleren betreft, kijk maar eens of er nog iets tussen zit wat je leuk vindt voor je moeder of voor jezelf. Vandaag de dag weet je dat niet meer zo goed hè.

STEFANIE: Voor mijzelf? Kleding mevrouw Donders? Voor mijzelf??

MAX: De ijskast moet ook nog leeggemaakt worden. Alles wat niet

over de datum heen is, brengen wij naar de keuken en als er nog fruit is, dan mag dat op de fruitschaal in de woonkamer gelegd worden.

STEFANIE: Brengen “wij” dat naar de keuken?

MAX: Jazeker, weggoaien is zonde. Nou schrijf dat op Stefanie, je gaat het vergeten.

STEFANIE: Prima, begint u alvast met stofzuigen, dan begin ik met afstoffen.

MAX: Stofzuigen? Ik? Stofzuigen! Hoe heb je dat verzonnen. Ik moet hier alles managen. Managen moet ik. Jij bent van ’t nilfischen en ik van ’t managen.

STEFANIE: Maar u zei toch net dat “wij” dat doen?

MAX: Ja dat klopt wel maar daarmee bedoel ik natuurlijk dat “jij” dat doet. Asjeblijft Stefanie, schrijf dat nu eindelijk eens een keer goed op zodat je het niet meer vergeet.

STEFANIE: En hoe zou ik dat dan allemaal alleen moeten doen? Ik sta alleen op drie afdelingen. Vanmorgen heeft zich iemand ziek gemeld en de tweede werkt vandaag van thuis uit. En die werkt hier normaal gesproken in de keuken!!

MAX: Stefanie, laat dat nu maar gewoon mijn probleem zijn, ja. Regel jij jouw deel, dan regel ik mijn deel! Wat het eten betreft, bestel ik bij de buurtsuper 40 porties hutspot. VVV-voedsel: verdomd snel klaar, het vult en ’t is vegan. Extra voordeel is dat ze dat ook zonder tanden kunnen eten. Waar heb je pen en papier, dan schrijf ik dat even voor je op.

STEFANIE: Dat kunnen we niet maken, meneer de Lege.

MAX: De Liège, Stefanie, De Liège! Moet jij eens opletten wat wij hier wel en niet kunnen maken.

STEFANIE: Even voor alle duidelijkheid, bedoelt u nu “wij” of “ik”?

(ondertussen is Tiny naar buiten gekomen, is met haar puzzelboekje aan een tafeltje gaan zitten in de woonkamer en hoort wat Max vertelt)

MAX: Daarmee bedoel ik dat jij moet beginnen met die kamer. Vanmiddag komt de nieuwe bewoner al, een zekere meneer De Wit.

STEFANIE: Een man? Krijgen wij, en daarmee bedoel ik “u”, een haan in het kippenhok?

MAX: Ja Stefanie, een man. Hij heeft, zoals ze zeggen, het er altijd goed van genomen en het leven met volle teugen genoten. Blijkbaar is hij zijn hele leven vrijgezel geweest.

TINY: *(zonder van haar boekje op te kijken)* De vrijgezel leeft als een koning en sterft als een hond.

STEFANIE: *(kijkt naar Tiny)* Tiny! Dat weet je helemaal niet! Misschien is die meneer De Wit wel een hele fatsoenlijke man en trouwens, vrijgezel wil niet zeggen dat hij in elk stadje een ander schatje heeft zitten.

TINY: *(nog steeds zonder van het boekje op te kijken)* Een vrijgezel is ook maar een ruitje uit een raam.

MAX: Wat hij waar, hoezo en waarom heeft zitten, moet hij helemaal zelf weten. Maar als die kamer vanmiddag niet opgeruimd is, kan de man nergens zitten. Kom op Stefanie, beginnen!

TINY: *(kijkt op)* Misschien heeft hij iets op zijn kerfstok. *(gaat verder in het boek)*

MAX: Mevrouw Herten, genoeg! U kent hem helemaal niet en hebt hem nu al veroordeeld. Ik wil dergelijke onzin niet meer horen!

TINY: *(kijkt weer op)* Hier heeft iemand de bokkenpruik op.

MAX: *(boos)* Tiny! 't Is goed geweest nu!! *(Tiny krimpt in elkaar en verstoopt zich in haar puzzelboek)*
(Max loopt mopperend af)

TINY: *(wacht totdat Max verdwenen is)* De bok is vet.

STEFANIE: Tiny, zal ik even een kop koffie voor je inschenken. Dan kun jij verder met je puzzel en dan begin ik met de kamer van meneer. Eens kijken waar ik met al die prullen naar toe ga.

(Stefanie geeft Tiny een kop koffie en gaat naar de kamer van mevrouw Donders. Daarna zal zij in de komende passage een aantal keren naar buiten komen met kleine meubeltjes en prullaria en men hoort de stofzuiger. Trees komt naar buiten en gaat, met haar diamond painting setje bij Tiny zitten)

TREES: En Tiny, ben je aan het puzzelen? Lukt het een beetje? Ik ben nog bezig met mijn diamond painting, zie je. Kijk. *(laat haar werk aan Tiny zien, Tiny kijkt niet op)* Dat is trouwens nog behoorlijk lastig, hoor! Ik maak een lichtbruine labradoodle met in de achtergrond de West-Kapelense duinen. En geloof je me als ik je vertel dat ik niet eens meer weet waar de staart stopt en 't zand

begint. Werkelijk waar, ik ben zijn neus al zeker op twintig plaatsen geplakt waardoor ik niet eens meer weet of het nu een mannetje, wijfje of een genderneutrale blaffer is. Ik ben al vier keer opnieuw begonnen maar zo lang plakken die ondingen niet. Ze hangen meer aan mijn vingers dan aan het canvas. Oh jongens, dan zou ik het liefste dat hele ding door de kamer smijten. Maar dan praat ik even met mijn God en dan is alles weer in orde. Hij praat ook met mij, ja, geloof het of niet. Hij praat ook met mij. Maar ik heb dat niet altijd meteen in de gaten, dan hoor ik iets en dan vraag ik mij af of Hij dat nu wel of niet is. Afgelopen week nog, toen hoorde ik opeens een hemelse klank, ik hoorde het echt luiden, heel zacht. *(doet de kerkklokken na)* Ding-dong, ding-dong. *(kleine pauze)* En toen dacht ik nog: Ha, daar is Hij dan! Totdat een stem zei dat kassa twee ook open ging. Maar ja, toen stond ik wel mooi als eerste in de nieuwe rij. Ik voel ook vaak dat Hij bij mij is, ook hier in huis. Zelfs nu, nu voel ik hem óók, werkelijk waar! *(staat op en loopt naar het publiek)* Daar ergens zit Hij *(wijst naar de zaal en reageert op de geluiden)* en houdt mij in de gaten. Dat heeft Hij altijd al gedaan, mijn hele leven lang. Ik heb nooit een man nodig gehad, voor niks, daar was geen plaats voor, ik had Hem. Ach ja, ik ben natuurlijk ook wel eens verliefd geweest maar daar kwam altijd wel iets tussen.

TINY: *(zonder van de puzzel weg te kijken)* Elk vogelnest moet wel eens afgestoft worden.

TREES: Zeg madam, dat wat jij denkt, dat kwam niet d'r tussen! Bij mij was het nest alle dagen schoon en netjes, Tiny. Daar viel niks af te stoffen. Dat wil trouwens niet zeggen dat ik nooit interesse in mannen heb gehad. Weet je, ik heb ook gevoel, toch? Kijk, de eerste waar ik verliefd op werd, was een deftige man. Och ja, Henk van Bemelen. Verstandig, groot, een geleerd man en hij was toen, geloof ik, 24. Ik was ongeveer 8 en hij was mijn meester van de tweede klas. Ach wat had ik 't goed te pakken! En die keer daarna had ik iemand getroffen bij 't fietsen. Dat was op de Hoofdstraat, Tiny. Hij stak over en ik had hem te laat gezien. Dat was pas een knal. En ik keek tijdens het vallen in zijn geweldige, angstige groene ogen en toen kon je mij wegdragen. Wegdragen, de ambulance in, schouder gebroken. Maar die ogen zal ik nooit vergeten. 't Was niet altijd gemakkelijk Tiny, werkelijk niet. Totdat ik met de ziel onder mijn arm langs de grote kerk liep en een stem mij zei om naar binnen te gaan.

“Ga naar binnen!” zei die stem. “Ga naar binnen!” En ik dacht nog dat ik zoiets dacht van, dat zou wel eens de stem van mijn God kunnen zijn. Wat was ik blij! “Ga nu naar binnen, in Godsnaam, ga eindelijk naar binnen! ’t Regent!!” Het was de stem van de koster!

TINY: Bimbam beieren, de koster heeft geen eieren!

TREES: Daarover doe ik geen uitspraken, Tiny, maar ik weet wel dat ik daar God gevonden heb. Of Hij mij, ’t is maar hoe je het bekijkt. In ieder geval was er vanaf dat ogenblik maar een man in mijn leven. Mijn grote “G”, kleine “od”.

(Stefanie komt met de laatste stoel uit de kamer van mevrouw Donders. Zij heeft in een hand de stoel, in de andere de stofzuiger en zij probeert met de knieën de deur te sluiten wat niet echt wil lukken)

STEFANIE: *(scheldend)* Potverdorie! Jij achterlijke scheef gehangen deur, ga dicht!

(Stefanie blijft aanmodderen en Tiny en Trees bekijken zich het theater)

TREES: Zal ik je een handje helpen, Stefanie?

STEFANIE: Ah dat zou fijn zijn Trees, ik krijg ’t even allemaal niet meer geregeld. Ik weet soms niet meer wat voor en wat achter is.

TINY: Doet ’t je van achter pijn, hou dan van voren op.

TREES: Tiny asjeblijft! Stefanie, dat geloof ik graag. Kom maar, dan sluit ik die deur, zodat jij de laatste prullen kunt opruimen.

STEFANIE: Dank je! Dan heb ik tenminste alles klaar voordat de nieuwe komt.

TREES: De nieuwe? Heb ik dat goed gehoord? De nieuwe? DE nieuwe? Krijgen we een man?

STEFANIE: Ja, een zekere meneer De Wit komt hier wonen. Een eeuwige vrijgezel die het goede leven geleefd heeft. Althans dat is wat meneer De Liège vertelt. Ik ga even snel door.

TREES: is goed Stefanie.

(Stefanie gaat al struikelend af, Trees gaat weer bij Tiny aan tafel zitten en gaat door met diamond painting. Bea komt van haar kamer af en gaat erbij zitten)

TREES: Nu ben ik toch werkelijk benieuwd wat dat er voor eentje is

die bij ons in huis erbij komt. Toch, jij niet? Ik wel, zeker weten!
Of dat een gezellige is, of een botte boer, of hij veel moppert of
een grappige is?

BEA: Wie, wat? Of hij veel moppert? Hij? Krijgen we dan een man
op de afdeling?

TREES: Ja Bea, Stefanie vertelde dat net! Een man! Wat denk jij,
zou dat iemand van hier zijn of moeten we ons met het
woordenboek behelpen? Hopelijk zit er nog wat leven in en
krijgen we niet zo'n uitgeleefd oud vel!

TINY: Een man is zo oud als hij zich voelt....

BEA: Zeg dat.

TINY: En een vrouw zoals ze zich aanvoelt.

BEA: Ook dat is waar.

TREES: Niet dat mij dat iets uitmaakt of we hem elke dag opnieuw
moeten opdraaien of dat hij uit zichzelf recht staat, helemaal niet.
Tegen het heilige kruis en mijn God is geen enkele man
opgewassen.

BEA: Lief Treesje, jij en jouw God. Praat Hij nog steeds met je?

TREES: Jazeker Bea! Elke dag!

BEA: Ik durf 't bijna niet te zeggen, Trees, maar ik zeg 't toch. Gaat
je dat niet af en toe op de zenuwen werken? Ik bedoel, altijd maar
dat geklets. Ben je net op tv het nieuws aan het kijken, kwebbelt
Hij d'r door. Of bij de bingo roepen ze het laatste nummer om en
dat hoor jij dan weer niet omdat Hij je net aan het vertellen is welk
weer Hij voor de volgende dag geregeld heeft.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto